

عذاب جهنم

فققع افعاعهُمْ». ^۱

داستان بهشتی که بعثتیان در دنیا و عنده داده اند این است که در آن تهرهائی است از آب زلال و گوارا و نهرهائی از شیر تازه ای که هرگز تغییری در طعم آن بوجود نیامده و نهرهائی از شراب ناب مخصوص بعثتیان که نوشند گان را الذئب در سر حد کمال می بخشد و نهرهائی از عسل معنقاً و برای آنان انواع میوه ها در آن مهیا است و بالاتر از همه اینها لطف و مفترض خداوند آیا حال و وضع آنان با کسانی که در آتش جهنم برای همیشه معدن هستند و از آب جوشانی که امعاء و اعضای داخلی آنها را پاره پاره میکند میتوشند بکان خواهد بود؟ ^۲

۳ - «وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعِذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَالُوا يَكْفُرُونَ». ^۳

برای آنکه راه عناود و کفر را در دنیا پیش گرفتند مجازاتی جز آشامیدن آب داغ و جوشان جهنم و عذاب دردآور خواهد بود.

۴ - «فَتَأْتِيُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شَرُوتَ الْهَمِيمِ». ^۴

کسانی که در وادی گمراهی افتادند و آیات الهی را تکنیب کردند از غذای رقوم جهنم میخوردند و از آب جوشان آن مانند شتران تشنه میتوشند باید توجه داشت که در قرآن کریم از آب داغ و جوشان غیر از تعییر به «حمیم» که گفته شد با عبارت دیگری نیز تعییر بعمل آمده است که یکی از آنها این مورد است:

«إِنَّا أَعْنَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ شَرَادِهَا وَإِنَّ تَشْتَغِلُوا بِمَا يَمْلِئُ كَالْمَهْلَى بِشَوِيْرِ الْوَجْهَةِ مِنْ الشَّرَابِ وَسَاثَتْ مُرْتَقَفَا». ^۵

دو اصل مهم تبیہ و إنذار یعنی بشارت و تشویق به انجام کارهای نیک و پر حذر داشتن از اعمال بد، از اصول تربیتی و تبلیغی قرآن کریم است.

این کتاب مقدس الهی در آیات فراوانی از آثار و عوایق نیک و مطلوب اعتقدات صحیح و اعمال صالح در صحنۀ این جهان و آن جهان خبر میدهد و از نتائج نامطلوب و کفرهای شدید انحرافهای اعتقداتی و گناهان در دو جهان نیز با تأکید فراوان بر حذر میدارد. این کتاب آسمانی برای کسانی که در زندگی همیشه مراقب خود بوده و در راه انجام وظائف انسانی گام برداشته اند «بهشت جاوید» را که تجلیگاه لطف و رحمت پروردگار حیم است یعنوان پاداش یادآور میشود و برای افرادی که به صراحت متقم پشت پازده و در زندگی خود در راه مخالفت با مقررات الهی گام بر میدارند «جهنم» را که مظاهر قهر و غضب خداوند قهار است به عنوان کفر معرقی هیتماید.

در این رابطه در مقاله پیش گفته شد که رنجها و آلام جهنم بر دو گونه است: آلام روحانی و آلام جسمانی و در شرح آلام جسمانی اهل جهنم غذاهای جهتمیان بر اساس استفاده از آیات قرآن مجید بیان گردید و اینک بیان آشامیدنیهای جهتمیان:

الف - حمیم

هرچه را کمیلرای رهائی از عذاب خداوند بدهم از او پنیرفته نمیشود این چیزین افراد کسانی هستند که بمواسطه ارتکاب اعمال بد از لطف و رحمت خداوند محروم گردیده اند و سرانجام آنها چون با آیات الهی کفر ورزیدند جز آشامیدن آب داغ و جوشان و عذاب دردنگاه جهنم چیزی نیست.

۲ - «فَتَلَّ الْعَذَابُ الَّذِي وُعِدَ الشَّقَّارُونَ فِيهَا أَتَهَّأْ مِنْ مَاءَ غَبِيرٍ آئِنَّ وَأَتَهَّأْ مِنْ أَتَيْنَ لَمْ يَتَغَيَّرْ قَلْمَةٌ وَأَتَهَّأْ مِنْ خَسِيرٍ لَذَّةِ لِلثَّارِيْنَ وَأَتَهَّأْ مِنْ عَسْلٍ مُصْفَى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّرَابِ وَمَقْفِرَةٍ مِنْ زَيْمٍ كَعَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي الظَّارِ وَشَوَّهَ مَاءَ حَمِيمًا

«حَمِيم» یعنی آب بسیار داغ و جوشان است و آن در تعدادی از آیات قرآن یعنوان یکی از آشامیدنیهای اهل جهنم باین شرح معرفی شده است:

«وَذِي الْدِّينِ الْخَدُوْلُ دِيْنُهُمْ لَيْمَأْ وَلَهُوا وَغَرْثُهُمْ

ما برای ستمکاران آتشی مهتا ساخته ایم که شعله و شراره های آن مانند خیمه های بزرگ بر اطراف آنها احاطه کرده و چنانچه آنها از شدت عطش آب درخواست کنند آبی مانند مس گداخته سوزان با آنها داده میشود که چهره های آنها را میسوزاند و آن آبی است بسیار بد و جهش نیز جایگاه بسیار بدی است. و یکی دیگر این مورد است:

«**أَنْفُلٌ نَارًا حَمِيمَةً شَفَقٌ مِنْ غَنِيمَ آيَةٌ**».^۹
يعني گناهکاران در آتش سوزان میسوزند و از آب چشمچه جوشان مینوشند.

ب - صدید

یکی دیگر از آشامیدنیهای اهل جهنم «صدید» است و آن خونابه ای میباشد که از ابدان اهل جهنم خارج میگردد و از آن تها یک مرتبه در قرآن نام برده شده است:

«وَحَاتَ الْجَنَّةَ عَيْبَدٌ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُشْفَى مِنْ مَاءِ ضَدِيدٍ يَتَعَزَّزُهُ وَلَا يَكَادُ بُيَسِّدُ

ج - غشاق

در تفسیر مجتمع البیان «غشاق» را به آب بسیار سرد زمهربر معنا کرده است^{۱۰} (هر چند برخی از مفران آنرا نیز بمعنای خون و چرکی که از بذتهاه اهل جهنم سرازیر میگردد دانسته اند).

این تعبیر در دو جای قرآن پس از کلمه حمیم که بمعنای آب جوشان و داغ است چنانکه ذکر گردید. آنده است.

۱. «وَإِنَّ لِلْقَاعِينَ لَكُرْمَابَ جَهَنَّمَ تَضَارُّهَا

قيامت

سود روز قیامت روز حضرت، روز سوانس که دامن گیرانان میشود خرم عقاب آنها بسرادار از پسرادر، مسادار از کودک گریزآرد بفکر کار خود باشند هر یک شیخ و شاب آنها اطاعت هر که بساید زنفل اکبر و اصغر فیصل و روز اعمال است میزان حب اهل البيت ولای آنکه بسیار بود حد نصاب آنها عبادت خالی از تقواویش می ندارد مسد عبادت خالی از تقواویش می ندارد مسد به تقوایم کن خود را کزاین بهتر نمیباشد اگر اینجا کنس پرهیز، باشی منظاب آنها بخدمت گر کمر بندی برای بندگان دارد بهر یک کارنیکو بهرانان ده نواب آنها بقرآن جسم و جان را الحمدی نموده کن اینجا که پرنواف کن در روی سرت هم چون سحاب آنها «اصفهان». عباس الحمدی

قبامت چیست، بهر یک گویی ای عالم چنان، آنها بود فردوس اعلم مزد اعمال صواب آنها بصدق آیه قرآن که فرماید فتن بعمل عمل گرنیک باید هر دو دارد بسازاب آنها نماید نامه اعمال انسان لحظه ها را خبط نباشد ذرا های اعمال انسان بسی حساب آنها قبامت میشود بر برا پس اعمال نیک و بد همین اعمال انسان نماید انقلاب آنها مقام و مال و نوکر بر کسی سودی نمی بخشد زیان دارد بر اساند توکرو خیل رکاب آنها علایق کمتر و راه قناعات پیشتر بپس که آسانتر نماید این دو طومار حساب آنها بود دنیا محل کشت بدزد حاصل عقیص درایس جاهر چه کشی بدروی از خاک و آب آنها بهر اندازه پایبرون نهی از حقد و مرز حق به معيار عدالت میکشی بار عذاب آنها شود اینجا هر آنکس کاخ ظلمش از ستم آباد شود از دود آه علیق بنباش خراب آنها